Ankenævnet for Forsikring

Den 3. maj 2016 blev i sag nr. 88722:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. Han klager over selskabets afslag på at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en påtænkt anke i en retssag mod selskabet vedrørende spørgsmålet om erstatningsopgørelsen for en bil, der er brændt den 3/1 2013.

Selskabet har anført, at der ikke er rimeligt grundlag for at føre ankesag og har bl.a. henvist til, at spørgsmålet om fuld erstatning for bilen har været forelagt både nævnet og byretten, hvor klageren ikke har fået medhold.

Nævnet har i kendelse 84306 af 7/10 2013 bl.a. udtalt:

> "Nævnet udtaler:
> Efter sin gennemgang af sagen - herunder indholdet af politirapporten - finder nævnet at måtte lægge til grund, at bilens reelle bruger er klagerens søn, og at selskabet - hvis dette havde været oplyst - ville have opkrævet en højere præmie. Efter nævnets opfattelse er det almindeligt kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugerens skadesforløb, hvorfor klageren burde have oplyst, at bilen var til brug for hans søn. Nævnet finder at undladelse heraf kan tilregnes ham som grov uagtsomhed.
>
> Nævnet finder herefter, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 6 og 7 har været berettiget til at opgøre erstatningen som en pro rata erstatning.
>
> Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Som følge heraf

bestemmes:

Klageren får ikke medhold."

Af byrettens dom af 15/9 2015 fremgår det bl.a.:

"**Rettens begrundelse og afgørelse**

Retten finder, at den reelle bruger af den i sagen omhandlede bil på tidspunktet for skadens indtræden samt i perioden op til, var [klagerens søn]. Retten har i den forbindelse lagt vægt på, at [klagerens søn] i forbindelse med politiets afhøring af ham har forklaret, at han var bruger af bilen, og at han først senere, angiveligt da det gik op for ham, hvad det nærmere medførte at være bruger af bilen, ændrede sin forklaring til, at han alene lånte bilen lejlighedsvist. Retten har endvidere lagt vægt på, at det har formodningen imod sig, at [klageren] skulle være eneste bruger af to biler henset til, at hans hustru, …, ikke er i besiddelse af kørekort sammenholdt med, at [klagerens søn] efter de afgivne forklaringer på daværende tidspunkt ikke havde andre køretøjer, der lovligt kunne benyttes. Sagens øvrige omstændigheder taler ligeledes herfor, blandt andet det forhold, at det var [klagerens søn], der sørgede for, at bilen blandt andet blev kørt på værksted, samt at såvel [klagerens søn] som dennes hustru efter [klagerens hustrus] forklaring kunne benytte bilen, når de havde behov herfor.

Retten finder, at sagsøgerne, ved ikke på noget tidspunkt at have oplyst Topdanmark Forsikring A/S om, at [klagerens søn] var den reelle bruger af det hos dem forsikrede motorkøretøj, ved i hvert fald grov uagtsomhed har undladt at afgive oplysning af betydning for forsikringsselskabet som omhandlet i forsikringsaftalelovens § 7. Det er efter rettens opfattelse almindelig kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra blandt andet brugerens alder, anciennitet samt skadesforløb. Retsvirkningen af manglende oplysning sidestilles herefter med at afgive urigtig oplysning i medfør af forsikringsaftalelovens § 6, jf. § 7, 2. pkt. Topdanmark Forsikring A/S har i medfør af forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2 været berettiget til at opgøre erstatningen forholdsmæssigt som sket.

Da den forholdsmæssigt beregnede erstatning allerede er udbetalt til sagsøgerne, tager retten Topdanmark Forsikring A/S' påstand om frifindelse til følge."

Klagerens advokat har i brev af 5/10 2015 til selskabet bl.a. anført:

"Til brug for Landsrettens vurdering af tildeling af fri proces skal det hermed gøres gældende, at der bl.a. i Rettens begrundelse og afgørelse er lagt vægt på politirapport af 3. januar 2013, hvoraf det bl.a. fremgår, at [klagerens søn] udtalte til politiet, at han var bruger af bilen. Det fremgår af rettens begrundelse og afgørelse, at den ændrede forklaring skete da det angiveligt gik op for [klagerens søn], hvad det nærmere medførte at være bruger af bilen

Politirapporter er ikke bevismidler i retten, men de bruges som grundlag for afhøringerne. Hvis en forklaring ikke stemmer overens med rapporten, kan ændrede forklaringer svække den afhørtes troværdighed. I relation hertil var politirapporten ikke underskrevet af [klagerens søn], og endvidere forklarede [klagerens søn] i retten, at der var tale om en sprog-

lig misforståelse af ordet 'bruger'. [Klagerens søn] kendte ikke til forskellen på at låne bilen lejlighedsvist og være primær bruger, i forsikringsmæssig forstand, og det var på det tidspunkt [klagerens søn] ændrede forklaring, da det gik op for ham at den sproglige misforståelse havde betydning for sagen.

Endvidere bliver der i Rettens begrundelse og afgørelse lagt vægt på, at det har formodningen imod sig, at [klageren] var eneste bruger af bilen. Det bestrides ikke, at [klageren] låne bilen ud lejlighedsvis, bl.a. til [klagerens søn], dog kun efter aftale. I relation hertil, skal det endvidere bemærkes, at f.eks. hjemmeboende børn gerne må benytte familiens bil. Er den unge bilens faste bruger, skal forsikringsselskabet orienteres herom, men da [klagerens søn] ikke var bilens primære bruger, orienterede [klageren] ikke forsikringsselskabet om dette.

Af sagens øvrige omstændigheder har Retten lagt vægt pa, at [klagerens søn] bistod forældrene med aflevering af bilen på værksted forud for periodisk syn. I Rettens begrundelse og afgørelse lægges der ikke vægt på, at det var helt naturligt, og efter aftale at [klagerens søn] bistod forældrene med denne opgave, da [klagerens søn] har bedre dansk-kundskaber end [klageren] samt at [klageren] endvidere var hospitalsindlagt på det pågældende tidspunkt, og derfor ikke selv havde muligheder herfor.

Der bliver ikke i rettens begrundelse og afgørelse lagt vægt på, at [klagerens søn] endnu ikke var fyldt 18 på det tidspunkt bilen var købt, hvorfor [klagerens søn] ikke kunne have været primær bruger af bilen fra begyndelsen af. Endvidere har [klagerens søn] været i fængsel i flere perioder, hvorfor han også af den grund er udelukket fra at være primær bruger af bilen."

Selskabet afslog at yde dækning ved brev af 16/10 2015 til klagerens advokat.

Klageren har i klageskema af 25/11 2015 til nævnet bl.a. anført:

1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.

Jeg kan læse rettens afgørelse, men fastholder at min søn ikke var den primære bruger at bilen.
Han fik lov til at låne den engang i mellem, men kun efter aftale.
Dengang jeg købte bilen min søn var 17 år og han har været ... (2½) år

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)

Jeg fastholder at anke sagen til landsretten at min forsikring dækker sagen.

Selskabet har i brev af 20/1 2016 til nævnet bl.a. oplyst:

"Vi har givet retshjælpsdækning til byretssagen.

Byretten har i sine præmisser bla. lagt til grund:

- at den reelle bruger var sønnen, idet der blev lagt vægt på sønnens forklaring til politiet
- at det har formodningen imod sig at forsikringstageren skulle være eneste bruger af 2 biler henset til at hans hustru ikke har kørekort sammenholdt med at sønnen ikke havde andre køretøjer der lovligt kunne benyttes
- at sagens omstændigheder i øvrigt taler for, at sønnen var den reelle bruger, idet sønnen bl.a. sørgede for at bil blev kørt på værksted, og at såvel sønnen som dennes hustru kunne benytte bilen, når de havde behov herfor
- at forsikringsselskabet har været berettiget til at reducere erstatningen efter forsikringsaftalelovens § 6 og 7.

Vi henviser i øvrigt i det hele til sagsfremstillingen i ak 84.306 og byretsdommen vedhæftet som bilag A.

…

Derfor dækker vi ikke sagen

Der er ikke rimelig udsigt til, at bevisvurderingen vil falde anderledes ud i ankesagen

Såvel Ankenævnet for Forsikring som byretten har foretaget en vurdering af beviserne i sagen.

Bevisvurderingen er i begge instanser mundet ud i, at det anses for bevist, at forsikringstagerens søn har været den reelle bruger af bilen, og at der som følge heraf ikke er grundlag for at pålægge modparten yderligere dækning udover den pro rata erstatning, som kaskoforsikringen allerede har udbetalt.

I det vi idet hele henviser til byrettens grundige præmisser, samt forklaringerne i gengivet i byretsdommen, fastholder vi, at vores kundes advokat ikke har godtgjort, at der er rimelig udsigt til at en anke kan medføre et bedre resultat end i de 2 foregående instanser.

Vi fastholder derfor, at der ikke kan ydes retshjælpsdækning til ankesagen jf. punkt 5 i vedlagte retshjælpsvilkår.

Evt. erstatning skal ydes pro rata.

Da retshjælpsdækningen er et produkt der knytter sig til kaskoforsikringen, skal der alene ydes pro rata dækning af sagsomkostningerne, jf. principperne i ak 70.112.

Vi har imidlertid valgt at yde fuld dækning for byretssagen alene med fradrag af selvrisiko med 10 %.

Hvis ankenævnet måtte give vores kunde medhold i, at der skal gives retshjælpsdækning til ankesagen, vil vi under anken beregne erstatningen som en pro rata erstatning."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**2 Hvilke tvister er dækket af forsikringen**

1 Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet, og som efter deres art vil kunne behandles af en domstol efter retsplejelovens regler om civile sager. Forsikringen dækker også tvister af denne art, som efter parternes aftale i stedet behandles ved voldgift.

2 Ved tvister forstås konkrete aktuelle konflikter, som med rimelighed kan danne grundlag for et civilretligt søgsmål.

3 Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

…

5 Hvilke omkostninger er ikke dækket af forsikringen

1 Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Klageren har anført, at han ønsker at anke byrettens dom af 15/9 2015, hvor selskabet har fået medhold i, at det var berettiget at udbetale pro rata erstatning i forbindelse med, at den forsikrede bil brændte den 3/1 2013, jf. forsikringsaftalelovens §§ 6 og 7. Klageren har henvist til, hans søn ikke var den rette ejer eller bruger af bilen.

Klagerens krav på at opnå fuld erstatning for den brændte bil har været forelagt både nævnet og byretten, hvor selskabet har fået medhold.

Klagerens advokat har i anmodningen om retshjælpsdækning til ankesagen bl.a. anført, at der ikke i rettens afgørelse er lagt vægt på, at klagerens søn ikke var fyldt 18 år, da

bilen blev købt, at sønnen har siddet i fængsel i flere perioder efter bilen blev købt, og at sønnen ikke forstod "bruger"-begrebet, da han blev afhørt af politiet første gang.

Nævnet finder at der ikke er fremkommet sådanne nye oplysninger eller bevisligheder, at der er rimelig udsigt til, at en anke af byretten dom vil føre til et mere gunstigt resultat for klageren.

Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afslag på at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til ankesagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings